

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3073/2565

พนักงานอัยการคดีศาลแขวงสระบุรี โจทก์ นาย ป. ผู้ร้อง นาง ว. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 326, ป.วิ.อ. มาตรา 185

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดฐานหมิ่นประมาทตาม ป.อ. มาตรา 326 จะต้องเป็นการใส่ความคือ การพูดหาเหตุร้ายหรือกล่าวหาเรื่องร้ายให้ผู้อื่นต่อบุคคลที่สามโดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง ถ้อยคำที่จำเลยกล่าวว่า "ไอ้สันดานหมา" คำว่า "สันดาน" หมายความว่าอุปนิสัยที่มีมาแต่กำเนิด ซึ่งอาจมีสันดานดีหรือสันดานเลวก็ได้ แม้มักใช้ไปในทางไม่สู้จะดี แต่ก็มีใช้เป็นการใส่ความให้ร้ายผู้ร้อง ทั้งตามความรู้สึกนึกคิดของบุคคลธรรมดาไม่เชื่อว่าผู้ร้องจะเป็นเช่นนั้น เพราะเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ไม่น่าจะทำให้ผู้ร้องเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุที่จำเลยกล่าวถ้อยคำนั้น น่าจะเป็นเพราะจำเลยไม่พอใจผู้ร้องที่ไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีแก่ ส. ซึ่งเป็นหลานของจำเลยมาก่อนหน้านี้แล้ว ครั้นพนักงานสอบสวนเรียกคู่กรณีและผู้เกี่ยวข้องซึ่งเป็นญาติไปไกล่เกลี่ย ผู้ร้องก็ยังคงยืนยันกรณให้ดำเนินคดี ส. ต่อไป โดยไม่เห็นแก่ความเป็นญาติ ย่อมทำให้จำเลยไม่พอใจผู้ร้องเพิ่มขึ้นไปอีก จึงเป็นการด่าผู้ร้องอันเนื่องมาจากความรู้สึกไม่พอใจผู้ร้อง ไม่ได้มีความมุ่งหมายถึงความประทุษร้ายของผู้ร้องว่าเป็นคนมีอุปนิสัยที่ไม่ดีมาแต่กำเนิด การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดฐานหมิ่นประมาท แม้จำเลยให้การรับสารภาพ ก็เป็นการรับสารภาพตามฟ้องที่ไม่เป็นความผิด ย่อมลงโทษจำเลยไม่ได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 185 วรรคหนึ่ง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณาผู้เสียหายยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน 100,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ก่อนสืบพยาน จำเลยขอถอนคำให้การเดิม และให้การใหม่เป็นรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 326 ปรับ 10,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้กึ่งหนึ่ง คงปรับ 5,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 29/1, 30 กับให้จำเลยชำระเงิน 10,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันยื่นคำร้อง (ยื่นคำร้องวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2564) ถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง โดยอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามช่วงเวลาที่มิพระราชกฤษฎีกาประกาศให้มีผลบังคับ แต่ดอกเบี้ยทุกช่วงเวลาให้ไม่เกินอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตามที่ผู้ร้องขอ ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ ค่าขออื่นให้ยก ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์ในคดีส่วนอาญานอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้โต้แย้ง

กันในชั้นฎีกา รับฟังเป็นยุติว่า จำเลยเป็นพี่ของนางสมส่วน ภริยาของผู้ร้อง ก่อนเกิดเหตุผู้ร้องถูก นายสิรภพ บุตรของนางม่วย ไม่ทราบชื่อจริงและชื่อสกุล ซึ่งเป็นพี่ของจำเลยดูหมิ่นและ ทำร้ายร่างกาย ผู้ร้องไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรหนองแค ให้ดำเนินคดีนาย สิรภพ ตามวันเวลาเกิดเหตุ ผู้ร้อง นายสิรภพ นางสาวยุพิน ไม่ทราบชื่อสกุล คนรักของนายสิรภพ จำเลยและนางดวงแก้ว กำลังใกล้เกลี้ยกระด็นผู้ร้องร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีนายสิรภพอยู่ในห้อง ใกล้เกลี้ยของสถานีตำรวจภูธรหนองแค จำเลยตำผู้ร้องต่อหน้า ร้อยตำรวจเอก สติยพงษ์ และ บุคคลอื่น ๆ ว่า "อย่าเข้าไปในบ้านพ่อกูอีกนะ มันไล่ค่าชาวบ้านเขาไปทั่วไอ้สันดานหมา" มีปัญหา ต้องวินิจฉัยตามฎีกา โจทก์ว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทหรือไม่ เห็นว่า ความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 จะต้องเป็นการใส่ความ คือ การพูดหาเหตุร้าย หรือกล่าวหาเรื่องร้ายให้ผู้อื่นต่อบุคคลที่สามโดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้น เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง ถ้อยคำที่จำเลยกล่าวว่า "ไอ้สันดานหมา" คำว่า "สันดาน" หมายความว่าอุปนิสัยที่มีมาแต่กำเนิด ซึ่งอาจมีสันดานดีหรือสันดานเลวก็ได้ แม้มักใช้ไปในทางไม่ดี จะดี แต่ก็มีใช้เป็นการใส่ความให้ร้ายผู้ร้อง ทั้งตามความรู้สึกนึกคิดของบุคคลธรรมดาไม่เชื่อว่าผู้ ร้องจะเป็นเช่นนั้น เพราะเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ไม่น่าจะทำให้ผู้ร้องเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูก เกลียดชัง เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุที่จำเลยกล่าวถ้อยคำนั้นน่าจะเป็นเพราะจำเลยไม่พอใจผู้ร้องที่ไป ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีแก่นายสิรภพ ซึ่งเป็นหลานของจำเลยมาก่อนหน้านี้แล้ว ครั้นพนักงานสอบสวนเรียกคู่กรณีและผู้เกี่ยวข้องซึ่งเป็นญาติไปใกล้เกลี้ย ผู้ร้องก็ยังคงยืนยันกรานให้ ดำเนินคดีนายสิรภพต่อไป โดยไม่เห็นแก่ ความเป็นญาติ ย่อมทำให้จำเลยไม่พอใจผู้ร้องเพิ่มขึ้นไป อีก จึงเป็นการตำผู้ร้องอันเนื่องมาจากความรู้สึกไม่พอใจผู้ร้อง ไม่ได้มีความมุ่งหมายถึง ความประพฤติของผู้ร้องว่าเป็นคนมีอุปนิสัยที่ไม่ดีมาแต่กำเนิด การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็น ความผิดฐานหมิ่นประมาท แม้จำเลยให้การรับสารภาพ ก็เป็นการรับสารภาพตามฟ้องที่ไม่เป็น ความผิดย่อมลงโทษจำเลยไม่ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 185 วรรคหนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาว่าการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดฐาน หมิ่นประมาทนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

อุทัย โสภาโชติ · รักเกียรติ วัฒนพงษ์ · เสรณี ศิริมังคะละ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3073/2565>